

NO EN RATLLIS

LA REVISTA DEL MERCÈ

Número 12

Juny 2005

Exemplar gratuït

Sant Jordi

Bon estiu, fins
al setembre!

Viatges

M e r c e
I E S e
R o d o r e d a

Editorial

Hem arribat al final del curs. En aquest número us oferim alguns reportatges dels viatges que s'han fet i de la festa de St. Jordi. També els redactors han volgut parlar de temes actuals que els interessin.

A més, aprofitem per enviar una salutació plena d'afecte a tots aquells, professors i professores, nois i noies, que deixen l'institut per canviar de Centre o fer altres feines. **I MOLT BONES VACANCES A TOTS!**

EQUIP DE REDACCIÓ

El grup de CV 2n curs d' ESO compost per:

Raúl Hervàs
Cristian Díaz
Guillermo Crespo
Lisandro Pérez
José Eloy Moya
Sergi Luque
Patricia Caballero
Jorge Borraz
Belén Alvite
Meritxell Coeña

DIRECTORS:

Roser Campi
Angel Gómez

Editorial.....	2
Viatge 4t ESO: I tàlia	3
Viatge 3r ESO: L'esquiada	4
Sant Jordi	5
Viatge 2n ESO: França	8
Una professora carismàtica	9
Linx, un animal, una vida	10
El Programa PONT	11
Qui és qui?.....	12

Viatge 4rt ESO: Itàlia

Belén Alvite, Patricia Caballero
i Meritxell Coeña

Els alumnes de 4t d'ESO i els professors Flori Perez, Javier Lopez, Concha Figuro i Ferran Cortina; van anar a Itàlia i van visitar les ciutats de Venècia, Pàdua, Verona, Florència i Pisa. En aquestes ciutats van visitar alguns edificis singulars com el Palau dels Dux (Venècia), l'illa de Murano, el Duomo de Florència i el conjunt romànic de Pisa.

Professors i alumnes diuen que en el temps lliure feien compres, anaven a petits racons bonics, recorrien carrerons i tot això no estava en el recorregut que tenien marcat; i també diuen que per menjar només tenien una hora i mitja.

Una anècdota que ens van explicar va ser que els nois italians miraven molt les nostres noies i una anècdota negativa que ens van explicar va ser que l'Albert es va posar malalt i que van conèixer el servei d'urgències de Florència.

A la nit, els professors descansaven de les grans caminades. Una nit, els alumnes van anar a la discoteca i els professors van anar a prendre una copa.

Els albergs eren bastant còmodes i correctes; el de Florència és una vil·la meravellosa, té uns salons i uns jardins meravellosos i, a més, diuen que Mussolini l'havia regalat a una de les seves amants.

El que més els va agradar va ser la il·lusió d'acompanyar els nostres alumnes a un viatge tan bonic, que el Centre i la seva família els van facilitar.

Els alumnes es van portar molt bé, els professors van estar molt contents de tots.

La ciutat que va agradar més va ser Venècia. Els va agradar tant que tornarien a anar-hi; però diuen que el viatge sel's va fer curt.

Viatge 3r ESO: L'esquiada

Belén Alvite, Patricia Caballero
i Meritxell Coeña

Els alumnes de 3r d'ESO van anar de viatge acompanyats pels professors Adolf Palomares, Carme Palma i Salvador Valiente.

A la nit diuen que passaven les coses més divertides: uns explicaven històries de terror, altres anaven a les habitacions de les noies. I també van anar a la discoteca a ballar, riure i estar asseguts, mentre els professors ballaven el can-can. També ens van explicar que, a la nit, despertaven a tots els que s'adormien.

Els professors ens van dir que, a la nit, no sabien si els alumnes havien fet soroll o alguna gamberrada, perquè estaven molt cansats. També ens van dir que si s'haguessin adonat que passava res d'incorrecte, els haurien castigat.

L'anècdota que van explicar professors i alumnes va ser "que al Chimbo no le cabía el casco en la cabeza". També els va fer gràcia que el professor de educació física, l'Adolf, i una alumna de 3rB, la Dafne, és perdessin.

Les activitats que van fer els professors i els alumnes van ser: esquiar, snow-board i fer guerres de boles de neu. A la majoria d'alumnes no els van agradar gaire les activitats en la neu. A alguns els va agradar esquiar, a molts, veure la neu; i a pocs esperits negatius, no els va agradar res. Ens van explicar que els alumnes Gisela, Carreño, Molero i Edgar van caure moltes vegades i l'Edgar es va fer un esquinç.

Professors i alumnes diuen que a l'alberg van estar-hi molt a gust. A l'Adolf li va agradar molt el menjar; en canvi, al Salva, no.

En el temps lliure, els professors no van fer gaires coses: van passejar i van estar vigilant els alumnes; i els alumnes diuen que investigaven com era el poble i passejaven per la neu.

Festa de Sant Jordi: Els seminaris de dibuix, castellà i català

Belén Alvite, Patricia Caballero i Meritxell Coeña

El seminari de dibuix participa en la vida del centre organitzant-ne la decoració per a les celebracions, amb dibuixos, murals, etc.

La idea de fer un mural per Sant Jordi se'ls va acudir per dues raons. En primer lloc, perquè el drac i el cavaller són símbols catalans. En segon lloc per interpretar la llegenda que sempre s'ha explicat.

Per realitzar aquest treball es va dividir la feina per grups de diversos cursos. Van trigar aproximadament un mes i mig.

Van tenir bastant feina perquè molt alumnes mai havien agafat un pinzell. Pintar el drac els va agradar molt, per això, principalment es va treballar en aquesta figura.

Els alumnes es van portar molt bé ja que els agradava molt aquesta idea. Quan els alumnes s'equivocaven, no havien de començar una altra vegada, sinó que pintaven sobre el que havien fet malament.

La idea de fer les redaccions i poemes és una tradició que s'ha fet sempre des dels seminaris de català i castellà.

S'havia proposat als alumnes escriure textos de tema lliure. Per als alumnes de primer cicle era obligatori participar-hi, però a segon cicle i a batxillerat no.

Entre tots els professors es van seleccionar els millors i el tribunal va decidir els guanyadors

El resultat del concurs no va satisfer ni els membres del tribunal ni als alumnes. Als professors, perquè hi va participar poca gent; esperen que un altre any s'hi posi més esforç.

Als alumnes perquè els premis no van quedar repartits equitativament entre tots els cursos

Sant Jordi

El divendres 22 d'abril vam començar la festa de Sant Jordi a dos quarts de dotze. Tots vam venir a l'institut a les vuit del matí, excepte els de 1r, que van començar a les nou i no van tenir classe com els altres cursos. Les classes van acabar a les onze.

A dos quarts de dotze els de 1r i de 2n van anar al gimnàs per al concurs literari de poesia i narració de català i castellà. Els alumnes no van parar de parlar durant tota la cerimònia dels premis i la Carme Palma va intentar posar silenci. Els guanyadors dels premis van ser:

1r cicle

1r d'ESO, castellà

-Poesia: Sandra Torrecillas

-Narració: Aritz Miret

2n d'ESO, castellà

-Poesia: Guillermo Crespo

1r i 2n d'ESO, català

-Poesia: Misael Rius

-Poesia: Sandra Torrecillas

-Narració: Laura Urchaga

-Narració: Maira Manero

2n cicle i batxillerat

- Poesia: Sandra Guerrero

- Poesia: Marta Prieto

- Poesia: Carla Martín

- Poesia: Laura Pérez

Guillem Crespo, Sergi Luque i Lisandro Pérez.

Després dels premis vam escoltar la coral. Els nois de la coral, amb el Josep Maria com a director, van interpretar *el Cant per la coral, Boig Per Tu, Oh! Companys*. Els nois i noies de la coral són: Maria Sánchez, Sandra Torrecilla, Isabel Veas, Ester Llamas, Marc Montes, Mari Carmen Moya, Javi Mata, Hajar Tligui, Laia Mercader, Susana Jorgoso, Aina Tadeo, Zoraida González, Raquel Jiménez, Elvira Márquez, Marta Carrion, Alba Pérez, Verónica Canales, Núria Arnal, Ariadna Teodoro, Verónica Tornero.

Els grups de 1r, abans d'anar al pati, van sentir una narració de contes i van veure el vídeo d'Hondures relacionat amb la campanya solidària de revenda de llibres que va organitzar una exprofessora d'anglès del Centre, la Sònia, que molts deuen recordar. Després, van visitar les parades instal·lades al recinte de l'IES. Després del concurs literari i de sentir la coral, van anar a veure una obra de teatre representada pels companys del G.T. Finalment, van anar a la biblioteca a veure les fotos i el vídeo de les colònies al Port del Compte. Cada alumne que va anar de colònies va rebre una còpia en CD de les fotografies que van fer al març. Els de 2n van anar a un laboratori per veure el vídeo d'Hondures després dels premis literaris. Fora d'això, el seu programa va ser molt semblant al de 1r.

3r va començar a les 8 del matí i va acabar les classes a les 11. Després del pati es van dividir en dos grups. Els grups A i B desde les 11:30 fins a les 12:15 van escoltar la narració de contes, en canvi l'altre grup va escoltar poesies de diferents països. A les 12:15 va tenir lloc el lliurament de premis i de 12:45 a 13 els grups A i B van visitar les parades de l'IES i els altres grups van anar a la narració de contes.

4t d'ESO va entrar a les 8 i van fer classe fins a l'hora del pati. Després del pati van escoltar poesies de diferents països. A les 12:15 va haver l'entrega de premis fins a les 12:45 i després, fins a les 13:00, els professors els van lliurar un record del viatge a Itàlia.

Primer de Batxillerat va entrar a les 8 i van fer classe fins a l'hora del pati. Després del pati van escoltar poesies de diferents països. A les 12:15 hi va haver l'entrega de premis fins a les 12:45 i després fins a les 13 van visitar les parades del centre.

Viatge a França

Cristian Díaz i Jorge Borraz

Els alumnes de 2n d'ESO van fer un viatge a França entre els dies 14 i 17 de març. Van sortir de l'institut a les 8 del matí. Van parar dos cops, una en una àrea de descans per esmorzar i l'altra a la reserva d'animals africans de Sigéan. Hi van veure tot tipus d'animals: els més perillosos des de l'autocar i els altres, tot passejant. Van dinar allí mateix.

Van arribar a l'alberg d'Arles a les 8 del vespre. Després de repartir les habitacions i els llençols, van sopar. El menjar francès de l'alberg no agradava gaire als alumnes. Havent sopat van anar a un parc a jugar a "treure la bandera" Cada nit les monitores organitzaven alguns jocs. Quan ja era una mica tard, van tornar a l'alberg, alguns es van dutxar i, cap a les 11 de la nit, van anar a dormir i aquí van arribar els problemes.

En les habitacions dels nois, n'hi van haver uns quants que la van fer grossa. Van començar a anar pel passadís, a menjar a les habitacions, a cridar i riure. A uns quants nois, quan estaven dormint, els van posar pasta de dents per la cara, el cap i el pit. Els professors es van haver de llevar del llit un munt de vegades per posar ordre i altra gent estrangera que volia dormir a l'alberg tampoc no va poder fer-ho.

Al dia següent, els professors van parlar amb els nois, que van rebre sancions. Van visitar Arles: el teatre, l'anfiteatre, els carrers més cèntrics... Després van anar al poble de Les Beaux i, abans de visitar-lo, van tenir temps lliure fins a l'hora de dinar. Era un poble medieval i molt petit, en un paisatge de muntanya. A continuació van tornar a Arles i van visitar un cementiri paleocristià. Quan van acabar la visita, van tenir un temps lliure fins al sopar. Després van jugar al menjador de l'alberg i van anar a dormir. Aquella nit l'escàndol va ser a la zona de les noies.

El tercer dia van anar a Avinyó, on van visitar el Palau dels Papes i van fer una volta pel centre en tren turístic. Després, temps lliure a l'hora de dinar. Un cop a Arles, més temps lliure fins a l'hora de sopar. A continuació van anar al parc a jugar. Quan van anar a dormir, tots, nois i noies, van començar a fer escàndol; algunes noies van anar a les habitacions dels nois i a l'inrevés. També van haver-hi corredisses pels passadissos.

L'últim dia, al matí, els professors van comunicar als alumnes que estaven avergonyits pel seu mal comportament. Després de la xerrada, van anar a Carcassona i hi van menjar. Van tornar a l'Hospitalet a les vuit del vespre. Tots anaven molt contents.

Una professora carismàtica

Cristian Díaz i Jorge Borraz

La Mar Castellà és una professora de castellà. És una persona sociable i simpàtica; és molt bona professora. En concret, és una de les professores més bones que ha passat per l'institut; així, s'ha guanyat l'amistat dels alumnes. En l'actualitat, s'està preparant les oposicions.

-Explica'ns alguna anècdota de la teva vida?

-Quan era petita, era tímida i vergonyosa. I em vaig quedar tancada en un armari de casa tres hores i van vindre els bombers. ¡Uaaaaaaaauuuuuu!

-Quins hobbies tens?

-Llegir, anar al cinema i viatjar a països exòtics.

-Has treballat en una altra feina? En quina?

-En el Corte Inglés embolicant regals, fent de cangur, i fent classes particulars. (Què fort!!)

-Com vas decidir ser professora?

-Els meus pares eren professors.

-T'agrada aquest institut? Per què?

-Sí, em porto molt bé amb els alumnes i els professors

-Què té d'especial aquest institut en comparació amb altres que coneixis? Hi ha bona gent en general.

-Com et va?

-Bastant bé.

-Tens bona relació amb els teus companys de feina?

-Sí, molt bona amb tots, però amb alguns hi tinc més confiança.

-Com veus les oposicions?

-Molt dures i injustes.

-Creus que aprovaràs els exàmens?

-Sí, faré tot el possible.

-T'agradaria ser fixa en aquest institut? Per què?

-Sí, perquè m'agrada l'ambient i perquè visc a prop.

-Quina opinió tens dels alumnes d'aquest institut?

-Bastant bona en general, però a alguns se'ls creuen els cables de tant en tant.

-Tens nòvio?

-No del tot, però hi ha algú.

-Què penses de l'educació d'aquest país?

-Hi ha una manca de valors entre la gent jove i que els pares haurien d'implicar-s'hi més.

-Quin signe tens?

-Virgo.

-Quina edat?

-38

-Tens animals?

-Sí, dos gats, es diuen Txiqui i Joni.

-Qual es el país més exòtic que has visitat?

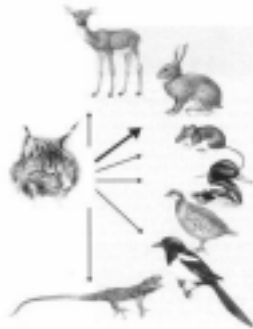
L'Índia.

Linx, un animal, una vida

Lisandro Pérez i Sergi Luque

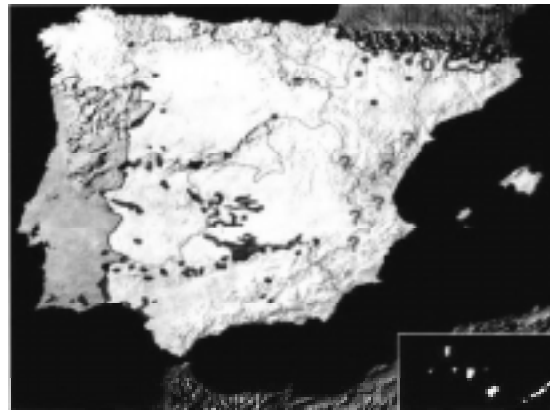
El linx ibèric (*Lynx Pardinus*) és un felí de mesura mitjana, amb una longitud, de cap a cua, d'un metre de llarg; i un pes entre els 11-15 kg. els mascles i 8-10 kg. les femelles. És un felí semblant al gat domèstic, però més gran. Té un aspecte robust, les potes llargues i la cua curta, de 12 a 14 cm. amb una bola negra a l'extrem, que sol mantenir erecta. Les orelles tenen uns característics pinzells de pèls negres rígids. Les patilles, que li cauen de les galtes, augmenten progressivament de mesura amb l'edat i es fan més grans en els mascles que en les femelles. Els joves de poques setmanes no en tenen, de patilles, i gairebé tampoc de pinzells. Viu en zones de bosc i muntanya, a partir dels 700 metres, tot i que se'n troben més avall. Menja conills.

El passat 28 de març, van néixer els tres primers cadells de linx ibèric en el Centre de Cria en Captivitat de 'El Acebuche', en el Parc Nacional de Doñana. Es tracta de la primera vegada en el món que s'aconsegueix criar linxs ibèrics en captivitat fora de l'hàbitat natural. Al principi, els responsables del Parc, tenien por que la mare dels cadells els rebutgés, però al final tot va sortir bé.

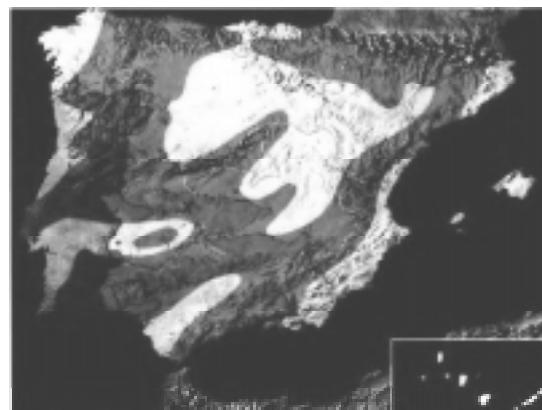

Està considerada l'espècie amb més perill d'extinció de tot el món per la Unió Mundial per a la Naturalesa (IUCN), ja que només queden uns 200 individus, repartits per tota la península ibèrica: 30-35 exemplars a Donya i 90-120 exemplars a Cardenya. Però de femelles reproductores, s'estima que només n'hi ha unes 25-35: 3-5 a Doñana i 22-29 a Andújar.

Quantitat de linx

Actualitat

1900

Programa PONT

Belén Alvite, Patricia Caballero
i Meritxell Coeña

A Catalunya hi ha una gran dificultat per trobar professionals qualificats en diferents oficis. L'Ajuntament de l'Hospitalet promou la preparació d'especialistes per cobrir part d'aquesta demanda. Molts joves a qui no agraden els estudis més teòrics que es fan a l'institut, en canvi són molt bons alumnes i aprenen amb èxit un ofici. Aquest és el cas d'un bon grapat d'exalumnes del nostre centre, que van passar per la Cemfo.

Per als nois que no han obtingut el graduat d'ESO, s'ofereixen *Programes de Garantia Social*. Una part d'aquests cursos formen la programació del Centre de Formació d'Automoció i del Centre de Formació d'Hosteleria

És un programa formatiu de llarga durada: 2 anys, assistència diària, amb més de 3000 hores de formació i treball pràctic, també amb una clara component formativa. S'adreça a joves d'entre 16 a 24 anys que, per la seva trajectòria escolar o laboral, podrien tenir dificultats per trobar feina, o accedir a un treball en condicions favorables.

Així, doncs, els participants en aquests projectes reben aquesta formació els primers sis mesos com a becaris i l'any i mig restant com a treballadors contractats amb un "Contracte en formació" tot percepent el 75% del Salari Mínim Interprofessional.

Participen un total de 70 joves en els següents oficis: paletes, pintors, fusters, frigoristes, muntadors d'estructures metàl·liques, electricistes, instal·ladors de sistemes de comunicacions i hosteleria.

El Programa PONT és un programa de transició entre els instituts i la CEMFO. Alumnes dels IES van, un cop a la setmana, a conèixer com funciona l'ensenyament d'oficis, per tal d'integrar-se el curs següent en la CEMFO.

Els nois de l'institut que hi van aquest curs -en dimecres o en dijous- són: Alex Caballero, Alex Macanaz, Raul Dominguez, Verónica Leiva, Javier López, Antonio Celdran Santiago, Daniel Marín, David Periago, Adrián Piñeiro i Bilal Gafouri.

Cadascun té un tutor que els diu el que han de fer cada dia; també tenen uns professors que els ensenyen l'ofici; el segon dia que hi van anar els van donar una samarreta a cadascun.

Qui és qui?

Jorge Borraz i Cristian Díaz

És molt graciós i és molt social. Fa crèdits variables i li agrada moltíssim el flamenc. A que no saps qui és? .

La seva professió és prendre nota. Quan nosaltres ens fem mal, ella ens cura. Cada dia la veuràs. Saps qui és, no?

Ella és molt apassionada dels gats, i té un gran cor. El seu cognom delata la seva matèria. A que no sabeu qui és?

Si la veus pel passadissos, veuràs que és molt catalana i que quasi mai no parla en castellà. És del Barça, 100% culé. Sabeu qui és?

